

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den
Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. V. De interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

RESPONSVM V.

De interdicto.

^{1.} Summa maturitate tractare Iudices oportet causas censuratum c. 1. de sent. excomm. in 6. Trid. §. 24. c. 3. & iuris ordine exacte seruat. c. 1. de excess. prelat. eoque in primis inspicere, an sua sit iurisdicctio, quia, vt generatim quod a non competenti Iudice fit, irritum est, ita & censura. c. nullus 9. q. 6. c. reprehensibilis. X. de appell. eoque non potest Ordinarius exemptos interdiceret: nisi in casibus, quibus cessat exemptio. c. cum dilectus X. de relig. domib. c. 1. de verb. sign. in 6. huc etiam pertinet, vt sententia interdicti ab Episcopo proferatur intra suam dioccesim, quia extra territorium ius dicenti impunè non paretur. l. fin. D. de iurisdicct. om. Iud. perperam ergo nulliterque Bruxellis lata est sententia interdicti, ab Episcopo alterius diocesis: & impunè non paretur, ea nullitas, cum in ipsa sententia euidenter appareat, appellatione non eget. l. 1. §. item cum contra. D. qua sententia sine appellatione rescindantur. l. vlt. C. si a non competenti Iud. quomodo in c. per tuas. X. de sent. excomm. dicitur censuram nullam esse, cum in literis intolerabilis error est expressus. vt est, cum Episcopus in illis exprimit latam illam esse in loco, qui non fit suæ diocesis. eademque etiam hodie vires habet, non obstante Clementis VIII. constitutione de non attendendis nullitatibus. quoniam ad defectum iurisdictionis ea pertinet, ab illa exceptum.

^{2.} Iterum rationabilem causam exigit. c. 3. X. de Iud. sed & grauissimam debere eam esse causam interdicti rectè tradit Miranda in Manual. Prelat. p. 2. q. 37. a. & plures ab eo citati. adeoque debet esse liquidat. c. nemo Episcoporum 11. q. 3. in verb.

certa & manifesta: & quæ culpam mortalem contumacis contineat. d. c. nemo. in verb. & non nisi pro mortali debet imponi crimine. at hinc non alia causa adfertur, quam inobedientia; & abnegatio superioritatis; facta ab ijs, qui allegant priuilegio Apostolico se esse exemptos: quæ præiudicialis quæstio, dum doctorum virorum iudicia pro se habent, talis culpæ reos illos facere non potest: & prius decidenda erat. nam cum exceptione probata quæstio principalis perimatur, ante est cognoscendum de illa, quam ad definitionis articulum procedatur. Ita Clemens III. in c. 1. X. de ord. cognit. quod in omnibus præiudicialibus causis obtinet. aliter agere nihil aliud est, quam diuersis processibus intricare negotiū, & confusione quadam iudicij ordinem perturbare. Ita Honorius III. in c. tuam X. de ord. cognit. ubi rectè hanc adijcit ad Regem Franciæ monitionem, donec iam dicta causa Apostolico iudicio finem accepit patienter expectes. multo magis eam patientiam Pontifex exegisset ab eo, cuius iurisdictioni per priuilegia Apostolica controuertebatur, quæ exhiberi offerebantur: iuxta c. cum persona. de priuil. in 6. eaque oblatione, & appellatione, ac suspecti reculatione reiecta progredi, quasi iam in causa sua sibi ius dicendo, iuxta d. c. 3. de Iud. rationabile dici non potest. c. peruenit. 11. q. 1. iit. C. vt nemo in sua causa ius dicat. cum etiam tam appellatio causam deuoluat ad superiorem, quam priuilegij quæstio Papæ referuetur. c. cum venisset. X. de Iud. eoque decisum est, irritum esse interdictum, quod vel aduersus priuilegium, vel post appellationem contiterit esse latum. d. c. cum dilectus X. de religiosis dom. d. c. per tuas. X. de sent. excomm. adeoque & post reculationem. Marsha & ab eo citati de iurisd. l. 3. c. 14. n. 35. quia donec decisat sit illius quæstio, æquiualeat impedimento appellationis. c. 13. X. de off. deleg.

Porro

^{3.} Ordine cognitio-num seruato.

Porro c. 12. f. 25. de regular. Concil. Trid. interdicendi facultatem nō tribuit Episcopo in exemptos; seu qui priuilegium habent ne interdici possint; neq; ad hinc casum pertinet, vt seruare illud teneantur, qui nulliter interdicti sunt: sed renouat ius commune editum in Clem. 1. & 3. de sent. excomm. sic vt tollat tantum ea priuilegia, quæ simpliciter quibusdam regularibus perittebant interdicta non seruare: non illa, quæ certis tantum temporibus illa moderantur, aut suspendunt. *vt late deducit Miranda vbi sup. art. 12. & quomodo d. clementina 1. procedit cum moderatione*, inquit, *decretalis alma*, quæ est Bonifacij VIII. in c. vlt. de sent. excomm. in 6. quæ priuilegiatos dies continet, quibus suspenditur interdictum, & postea resumitur, sicut & per priores canones, semel in septimana, ianuis clausis, interdictis exclusis, celebratio Missæ perittebatur. *c. permittimus. X. de sent. excomm. & alias quedam sacramenta, & sacramentalia ministrari. c. non est vobis. X. de spons. c. responsa. X. de sent. excomm. c. quod in te. X. de penit. & remiss. c. quoniam eod. in 6.* & vt hæc iure concessa non impediunt, quo minus iuxta d. c. 12. censuræ, & interdicta dicuntur seruari; neque per illud c. 12. sunt abrogata: ita dicendum est de priuilegijs regularium, non simpliciter illos ab interdicto absoluentibus; sed illud moderantibus tantum: ideoque quamuis c. vlt. Conc. Trid. de regular. deroget amplissimè contrarijs priuilegijs, aduersus decreta ab eodem Concilio de regularibus; tamen dicendum est illa non contrariari, & propter illa dici non posse interdicta non seruari: sed moderamen tantum recipere, vt loquitur d. clementina 1.

Ex quibus patet neutri partium

d. c. 12. suffragari: non Ordinario; quia non tribuit auctoritatem interdicendi exemptos: non regularibus, quia est abrogata non sint priuilegia ipsorum, secundum sensum quem diximus, tamen quo casu Episcopus possit Jurisdictionem exercere in exemptos; si ipsimet interdicti sint, priuilegijs excluderentur: saluo d. c. alma mater, &c. *Nauarr. Manual. 27. n. 180.*

Cæterum præter causam efficientem, atque materialem; de qua egimus; etiam finalis interdicti hic deficere videtur, est enim finis omnis censuræ, vt sit medicinalis d. c. 1. de sent. ecc. in 6. & quæ ibidem ulterius requiruntur: at in ea, quæ hic est, maioritatis & exemptionis quæstione, via interdicti non potest videri tendere ad medicinam: sed vel modus præscriptus d. c. cum persona. c. penitus, 11. q. 1. vel d. c. 3. X. de iudic.

Causa formalis interdicti, eatenus seruata est quidem; vt præmissa sit monitio trina, quamuis vnus literis per interualla dierum præscripta; si corticem inspiciamus: non tamen dicitur adhibita ea forma, quam desiderat ex sacris monitis Concilium Trid. sess. 23. c. 1. & singulatim vers. vt illis arguant. &c. vers. cum sit diligenti. &c. imò cum non de excessibus, & defectibus commissis, & corrigendis hic sit actum; sed de iurisdictione ordinaria agnoscenda, & exercenda, & exemptione obiecta; in qua aliam formam præscribit d. c. cum persona, d. c. 1. de ord. cognit. & post appellationem d. c. dilectus, & extra diocesim. d. l. fin. liquet nec omnem formam esse seruatum, quam istæ rei circumstantiæ exigebant: eoque illis perceptis, & expensis; pluribus omnino ex causis interdictum, de quo agitur, nec ritè, nec rectè esse latum.

FINIS.

INDEX